

ਸ੍ਰੀ ਹਨੁਮਾਨ ਚਾਲੀਸਾ

ਦੋਹਾ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਚਰਣ ਸਰੋਜ ਰਜ, ਨਿਜ ਮਨ ਮੁਕੁਰ ਸੁਧਾਰ ।
ਬਰਨੰ ਰਘੁਵਰ ਬਿਮਲ ਜਸੁ, ਜੋ ਦਾਯਕ ਫਲ ਚਾਰਿ ।

ਬੁਦ੍ਧਿਹੀਨ ਤਨੁ ਜਾਨਿ ਕੇ, ਸੁਮਿਰੋ ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ।
ਬਲ ਬੁਦ੍ਧਿ ਵਿਦਯਾ ਦੇਹੁ ਮੋਹਿ ਹਰਹੁ ਕਲੇਸ਼ ਵਿਕਾਰ ॥

ਚੌਪਾਈ

ਜਯ ਹਨੁਮਾਨ ਗਿਆਨ ਗੁਨ ਸਾਗਰ, ਜਯ ਕਪੀਸ ਤਿੰਹੁ ਲੋਕ ਉਜਾਗਰ ॥ ੧ ॥

ਰਾਮਦੂਤ ਅਤੁਲਿਤ ਬਲ ਧਾਮਾ ਅੰਜਨਿ ਪੁਤ੍ਰ ਪਵਨ ਸੁਤ ਨਾਮਾ ॥ ੨ ॥

ਮਹਾਬੀਰ ਬਿਕ੍ਰਮ ਬਜਰੰਗੀ ਕੁਮਤਿ ਨਿਵਾਰ ਸੁਮਤਿ ਕੇ ਸੰਗੀ ॥ ੩ ॥

ਕੰਚਨ ਬਰਨ ਬਿਰਾਜ ਸੁਬੇਸਾ, ਕਾਨ੍ਹਨ ਕੁਣਡਲ ਕੁੰਚਿਤ ਕੇਸਾ ॥ ੪ ॥

ਹਾਥ ਬ੍ਰਜ ਔ ਧ੍ਵਜਾ ਵਿਰਾਜੇ ਕਾਨ੍ਧੇ ਮੁੰਜ ਜਨੇਊ ਸਾਜੇ ॥ ੫ ॥

ਸੰਕਰ ਸੁਵਨ ਕੇਸਰੀ ਨਨ੍ਦਨ ਤੇਜ ਪ੍ਰਤਾਪ ਮਹਾ ਜਗ ਬਨ੍ਦਨ ॥ ੬ ॥

ਵਿਦਯਾਵਾਨ ਗੁਨੀ ਅਤਿ ਚਾਤੁਰ ਰਾਮ ਕਾਜ ਕਰਿਬੇ ਕੇ ਆਤੁਰ ॥ ੭ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸੁਨਿਬੇ ਕੇ ਰਸਿਯਾ ਰਾਮਲਖਨ ਸੀਤਾ ਮਨ ਬਸਿਯਾ ॥ ੮ ॥

ਸੁਕ੍ਸ਼ਮ ਰੂਪ ਧਰਿ ਸਿਯੰਹਿ ਦਿਖਾਵਾ ਬਿਕਟ ਰੂਪ ਧਰਿ ਲੰਕ ਜਰਾਵਾ ॥ ੯ ॥

ਭੀਮ ਰੂਪ ਧਰਿ ਅਸੁਰ ਸੰਹਾਰੇ ਰਾਮਚਨ੍ਦ੍ਰ ਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥

ਲਾਯੇ ਸਜੀਵਨ ਲਖਨ ਜਿਯਾਯੇ ਸ੍ਰੀ ਰਘੁਬੀਰ ਹਰਸਿ ਉਰ ਲਾਯੇ ॥ ੧੧ ॥

ਰਘੁਪਤਿ ਕੀਨ੍ਹਿ ਬਹੁਤ ਬੜਾਈ ਤੁਮ ਮਮ ਪ੍ਰਿਯ ਭਰਤ ਸਮ ਭਾਈ ॥ ੧੨ ॥

ਸਹਸ ਬਦਨ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਜਸ ਗਾਵੇਂ ਅਸ ਕਹਿ ਸ੍ਰੀਪਤਿ ਕਣ੍ਠ ਲਗਾਵੇਂ ॥ ੧੩ ॥

ਸਨਕਾਦਿਕ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਮੁਨੀਸਾ ਨਾਰਦ ਸਾਰਦ ਸਹਿਤ ਅਹੀਸਾ ॥ ੧੪ ॥

ਜਮ ਕੁਬੇਰ ਦਿਗਪਾਲ ਕਹਾਂ ਤੇ ਕਬਿ ਕੋਬਿਦ ਕਹਿ ਸਕੇ ਕਹਾਂ ਤੇ ॥ ੧੫ ॥

ਤੁਮ ਉਪਕਾਰ ਸੁਗ੍ਰੀਵਹਿੰ ਕੀਨ੍ਹਾ ਰਾਮ ਮਿਲਾਯ ਰਾਜ ਪਦ ਦੀਨ੍ਹਾ ॥ ੧੬ ॥

ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਮਨ੍ਤ੍ਰ ਵਿਭੀਸ਼ਨ ਮਾਨਾ ਲੰਕੇਸ਼੍ਵਰ ਭਯੇ ਸਬ ਜਗ ਜਾਨਾ ॥ ੧੭ ॥

ਜੁਗ ਸਹਸ੍ਰ ਜੋਜਨ ਪਰ ਭਾਨੁ ਲੀਲਯੇ ਤਾਹਿ ਮਧੁਰ ਫਲ ਜਾਨੁ ॥ ੧੮ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਮੁਦ੍ਰਿਕਾ ਮੇਲਿ ਮੁਖ ਮੀਹਿ ਜਲਧਿ ਲਾੰਘ ਗਯੇ ਅਚਰਜ ਨਾਹਿੰ ॥ ੧੯ ॥

ਦੁਰਗਮ ਕਾਜ ਜਗਤ ਕੇ ਜੇਤੇ ਸੁਗਮ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਤੇਤੇ ॥ ੨੦ ॥

ਰਾਮ ਦੁਵਾਰੇ ਤੁਮ ਰਖਵਾਰੇ ਹੇਤ ਨ ਆਗਿਆ ਬਿਨੁ ਪੈਸਾਰੇ ॥ ੨੧ ॥

ਸਬ ਸੁਖ ਲਹੇ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਸਰਨਾ ਤੁਮ ਰਕ੍ਸ਼ਕ ਕਾਹੇਂ ਕੋ ਡਰਨਾ ॥ ੨੨ ॥

ਆਪਨ ਤੇਜ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ਆਪੇ ਤੀਨੋਂ ਲੋਕ ਹਾਂਕ ਤੇ ਕਾਂਪੇ ॥ ੨੩ ॥

ਭੂਤ ਪਿਸ਼ਾਚ ਨਿਕਟ ਨਹੀਂ ਆਵੇਂ ਮਹਾਬੀਰ ਜਬ ਨਾਮ ਸੁਨਾਵੇਂ ॥ ੨੪ ॥

ਨਾਸੇ ਰੋਗ ਹਰੇ ਸਬ ਪੀਰਾ ਜਪਤ ਨਿਰੰਤਰ ਹਨੁਮਤ ਬੀਰਾ ॥ ੨੫ ॥

ਸੰਕਟ ਤੇ ਹਨੁਮਾਨ ਛੁੜਾਵੇਂ ਮਨ ਕ੍ਰਮ ਬਚਨ ਧਯਾਨ ਜੋ ਲਾਵੇਂ ॥ ੨੬ ॥

ਸਬ ਪਰ ਰਾਮ ਤਪਸ੍ਵੀ ਰਾਜਾ ਤਿਨਕੇ ਕਾਜ ਸਕਲ ਤੁਮ ਸਾਜਾ ॥ ੨੭ ॥

ਔਰ ਮਨੋਰਥ ਜੋ ਕੋਈ ਲਾਵੇ ਸੋਈ ਅਮਿਤ ਜੀਵਨ ਫਲ ਪਾਵੇ ॥ ੨੮ ॥

ਚਾਰੋਂ ਜੁਗ ਪਰਤਾਪ ਤੁਮਾਰਾ ਹੈ ਪਰਸਿਦ੍ਧ ਜਗਤ ਉਜਿਯਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥

ਸਾਧੁ ਸੰਤ ਕੇ ਤੁਮ ਰਖਵਾਰੇ। ਅਸੁਰ ਨਿਕੰਦਨ ਰਾਮ ਦੁਲਾਰੇ ॥ ੩੦ ॥

ਅਸ੍ਰੁਟ ਸਿਦ੍ਧਿ ਨੌ ਨਿਧਿ ਕੇ ਦਾਤਾ। ਅਸ ਬਰ ਦੀਨੁ ਜਾਨਕੀ ਮਾਤਾ ॥ ੩੧ ॥

ਰਾਮ ਰਸਾਯਨ ਤੁਮੁਰੇ ਪਾਸਾ ਸਦਾ ਰਹੇ ਰਘੁਪਤਿ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ੩੨ ॥

ਤੁਮੁਰੇ ਭਜਨ ਰਾਮ ਕੇ ਪਾਵੇਂ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਬਿਸਰਾਵੇਂ ॥ ੩੩ ॥

ਅਨ੍ਤ ਕਾਲ ਰਘੁਬਰ ਪੁਰ ਜਾਈ ਜਹਾ ਜਨਮ ਹਰਿ ਭਕ੍ਤ ਕਹਾਈ ॥ ੩੪ ॥

ਔਰ ਦੇਵਤਾ ਚਿਤ੍ਤ ਨ ਧਰਈ ਹਨੁਮਤ ਸੋਈ ਸਰ੍ਵ ਸੁਖ ਕਰਈ ॥ ੩੫ ॥

ਸੰਕਟ ਕਟੇ ਮਿਟੇ ਸਬ ਪੀਰਾ ਜਪਤ ਨਿਰੰਤਰ ਹਨੁਮਤ ਬਲਬੀਰਾ ॥ ੩੬ ॥

ਜਯ ਜਯ ਜਯ ਹਨੁਮਾਨ ਗੋਸਾਈਂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁਦੇਵ ਕੀ ਨਾਈਂ ॥ ੩੭ ॥

ਜੋ ਸਤ ਬਾਰ ਪਾਠ ਕਰ ਕੋਈ ਛੁਟਈ ਬਨ੍ਦਿ ਮਹਾਸੁਖ ਹੋਈ ॥ ੩੮ ॥

ਜੋ ਯਹ ਪਾਠ ਪਢੇ ਹਨੁਮਾਨ ਚਾਲੀਸਾ ਹੋਯ ਸਿਦ੍ਧਿ ਸਾਖੀ ਗੌਰੀਸਾ ॥ ੩੯ ॥

ਤੁਲਸੀਦਾਸ ਸਦਾ ਹਰਿ ਚੇਰਾ ਕੀਜੈ ਨਾਥ ਕ੍ਰਦਯ ਮੰਹ ਡੇਰਾ ॥ ੪੦ ॥

ਦੋਹਾ

ਪਵਨ ਤਨਯ ਸੰਕਟ ਹਰਨ ਮੰਗਲ ਮੂਰਤਿ ਰੂਪ ।
ਰਾਮ ਲਖਨ ਸੀਤਾ ਸਹਿਤ ਕ੍ਰਦਯ ਬਸਹੁ ਸੁਰ ਭੂਪ ॥